

res eller optages på grammofonplade, bånd, film eller anden indretning, ved hjælp af hvilken den kan gengives, eller i erhvervsøjemed gøres tilgængelig for almenheden. Efter § 48, stk. 2, gælder der en 50-årig beskyttelse mod kopiering af udsendelser, der er blevet affotograferet eller optaget som anført i stk. 1. Beskyttelsestiden blev i 1985 udvidet fra 25 til 50 år.

Forslaget til § 69, stk. 1 og 2, der har karakter af en producentbeskyttelse (signalretsbeskyttelse) til fordel for radiofonierne, indebærer følgende ændringer:

- Udtrykket »gøres tilgængelig for almenheden« i den gældende § 48, stk. 1, ændres i forslaget til § 69, stk. 1, til »fremføres offentligt«. Heri ligger ingen realitetsændring, da den gældende bestemmelse ikke omfatter eksemplarspredning eller visning af eksemplarer, men kun offentlig fremførelse.
- Ordene »i erhvervsøjemed« i den gældende lovs § 48, stk. 1, udgår, således at radiofonier efter forslaget til § 69, stk. 1, også får en eneret til offentlig fremførelse af radio- og tv-udsendelser, der ikke sker i erhvervsøjemed.
- I forhold til den gældende lovs § 48, stk. 2, tilføjes det, at optagne eller affotograferede udsendelser ikke uden radiofoniernes samtykke må »gøres tilgængelige for almenheden«. Tilføjjelsen indebærer, at radiofonierne får en selvstændig eneret til spredning af optagelser af deres udsendelser ud over de rettigheder til programindholdet, som de måtte have erhvervet i kraft af aftale eller ansættelsesforhold.

De nævnte ændringsforslag er baseret på forslag fra Ophavsretsudvalget i betænkning nr. 962/1982.

Under høringen har Fællesforeningen af Danske Antennelag/foreninger foreslået, at bestemmelsen om radiofoniernes signalbeskyttelse skal udgå af loven. Sammenslutningen af Scenografer, Instruktører og Filmarbejdere er af den opfattelse, at der ikke bør ske en udvidelse af radio- og fjernsynsforetagendernes beskyttelse i forhold til den gældende lovs § 48. Danmarks Radio og UBOD finder, at det udtrykkeligt bør fremgå af bestemmelsen, at radiofonierne har en eneret til spredning til almenheden af eksemplarer af deres udsendelser på linie med den beskyttelse, der i §§ 65-67 foreslås for så vidt angår udøvende kunstnere og producenter af lyd- og billedoptagelser.

Kulturministeriet er enig i de af Ophavsretsudvalget stillede forslag, idet bemærkes, at forslaget om en eneret for radiofonierne til at sprede optagelser af deres udsendelser til almenheden tillige fremsættes til opfyldelse af art. 9, stk. 1, i EF's udlejnings- og udlånsdirektiv.

Udtrykket »radio- og fjernsynsforetagender« omfatter foretagender, der foranstalter udsendelse i radio eller fjernsyn. Med hensyn til forståelsen af udtrykket »udsendelse i radio og fjernsyn« henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 3. Det skal bemærkes, at det er en forudsætning, at der er tale om en førstegangsendelse. Foretagender der alene foretager en samtidig og uændret viderefordeling af programmer, herunder fællesantenneanlæg, nyder således ikke efter forslaget til stk. 1 og 2 nogen signalretsbeskyttelse for deres videreudsendelsesvirksomhed. Dette er i overensstemmelse med udlejnings- og udlånsdirektivets art. 6, stk. 3, hvorefter et kabelselskab ikke har de i direktivets art. 6, stk. 2, nævnte optagelsesrettigheder, hvis det blot foretager videre-spredning pr. kabel af radio- eller fjernsynsselskabers udsendelser.

Til stk. 3

Forslaget til stk. 3 indeholder en henvisning til de bestemmelser i lovforslagets kap. 1 og 2, der skal finde tilsvarende anvendelse på producentbeskyttelsen af radio- og fjernsynsudsendelser efter § 69, stk. 1 og 2. I lighed med producentbeskyttelsen af lyd- og billedoptagelser efter §§ 66 og 67 har ministeriet ikke fundet, at der bør henvises til bestemmelserne i lovforslagets kap. 3 om rettens overgang til andre.

Som efter den gældende lovs § 48, stk. 3, er det for så vidt angår indskrænkninger i beskyttelsen kun de bestemmelser i lovforslagets kap. 2, der giver mulighed for optagelse mv. samt kopiering af de foretagne optagelser, som har relevans for § 69-beskyttelsen.

Efter forslaget til stk. 3 indebærer henvisningen til - § 11, stk. 2, at brugerens kildeangivelsespligt også gælder radiofonier, når disses udsendelser anvendes i medfør af lovens kap. 2.

- § 12, stk. 1, at der må foretages optagelser til privat brug af radio- og fjernsynsudsendelser. Henvisningen svarer til gældende ret.

- § 12, stk. 2, nr. 4, at der ikke til privat brug må fremstilles eksemplarer i digital form af radio- og fjernsynsudsendelser, som foreligger i digitaliseret form.

- § 15, at adgangen for sygehuse mv. til at optage radio- og tv-udsendelser med henblik på tidsforskudt brug også gælder i forhold til radiofoniernes signalret. Med hensyn til forholdet til Den Europæiske Overenskomst om beskyttelse af fjernsynsudsendelser henvises til bemærkningerne til § 48, stk. 2.

- § 19, stk. 1, at når en optagelse af en radio- eller fjernsynsudsendelse er solgt el. lign., må eksemplaret som udgangspunkt videresælges, udlejes, udlånes eller på anden måde spredes videre til al-